

ULAŞIM-İŞ SENDİKASI

ULAŞTIRMA HİZMET KOLU KAMU EMEKÇİLERİ SENDİKASI

PEJMÜRDE OLMAK.

Son günlerde siyasi alanda çok sık kullanılmaya başlanan bu söz genelde “perişan olmak” anlamında kullanılıyor. Son TİS bozgunundan sonra masadaki 3 sendikanın geldikleri nokta en gerçekçi olarak bu sözle tarif edilebilir. Kamu otoritesi karşısında resmen pejmürde oldular. Niyetim onları suçlamak değil, bu sendika kanunu ve bu kanunun sınırlarını belirlediği alan içerisinde kurulan TİS sisteminde bizlerin ülkemizin demokratik ve ekonomik gelişmişliğinden daha fazla pay alabilmemizin kamu otoritesine rağmen pek de mümkün olmadığını çok iyi biliyorum. Ancak, TİS öncesi yapması gereken hazırlıkları yapmayışlarını ve masada ortaya koydukları pasif tavırları kanunun yetersiz yönlerinin arkasına saklanarak gizleyemezler.

Masada en önemli husus psikolojik üstünlüğü sağlayabilmektir. Sendikalar TİS öncesi kamu otoritesine taleplerindeki kararlılığı ve ciddiyeti hissettirecek psikolojiyi oluşturamamışlardır. Dolayısıyla kamu gücünü elinde bulunduran tarafla masada eşit ağırlıkta oturamadılar ve pazarlık gücünü sağlayamadılar. En vahim olan tarafı ise ne yazık ki diğer 2 sendikanın da bunu sağlamayı bile düşünmemiş olmasıdır. Herhalde masanın yetkisizleri Memur-Sen’in TİS imzalayacağını düşünüyorlardı. Böylece her zamanki gibi “Memur-Sen memuru sattı” suçlamalarıyla sorumluluktan kurtulacak hatta onlar için bu durum üye devşirme fırsatı yaratacaktı. O yüzden TİS öncesi ciddi bir hazırlık yapmayı gerek görmemişler. Dolayısıyla ortada bir suç varsa masada oturan 3 sendikada bu suçun aynı ağırlıkta ortağıdır.

Arkadaşlar; Perşembenin gelişi Çarşamba günden belli olur derler. Daha ilk gün, masaya kendi rakamlarıyla gelmeyen işveren tarafının, sendikaları ve temsil ettikleri kitleleri ciddiye almayan bu tavrına 3 sendikadan hiç birinin tepki göstermemesi, bir sonraki toplantının Bakanın isteği yönünde 16 gün gibi çok uzun süre sonrasına bırakılması masanın psikolojik üstünlüğünü de işveren tarafına geçirmiş oldu. Memur-Sen bunu 23 gün sonra bir oyalama taktiği olduğunu fark edip pazarlık süresini kanuna aykırı biçimde kabul edilmeyeceğini bile bile 2 gün daha uzatılmasını teklif etse de iş işten geçmişti. İşveren tarafı TİS süresince masanın tüm kontrolünü elinde tutarak sendikalara siz ister kabul edin ister etmeyin sonunda YHK üzerinden yine benim verdiklerime razı geleceksiniz rahatlığı içinde davrandı.

KESK geçmişte toplu görüşme ve toplu sözleşme dönemlerinde masanın bir aldatmaca olduğunu ilk gün bir basın açıklaması yaparak masada oturmayacaklarını ilan ederdi. Bu durum Demokrat Toplum Partisi TBMM’de grup kuruncaya kadar böyle devam etmiştir. DTP’nin mecliste grup kurmasıyla KESK masada bu partinin ideolojisi yönünde talepleri teklif etmek için masaya oturmaya başladı. Bugün de o masada HDP’nin taleplerini masaya getirmek için oturuyor. Taleplerine bakın ağırlıklı olarak **“Sosyal, demokratik ve kültürel haklarla ilgili konular oluşturur”**

Bu TİS’de beni en çok şaşırtan Türkiye Kamu-Sen’in masadaki pasif tavırları oldu. Normalde ilk gün kendi rakamlarını masaya getirmeyerek sendikaları ciddiye almadığı mesajını veren sayın Bakana tepki göstermeleri gerekirken masada kuzu kuzu oturmaları, yine iki yüzlülük ve samimiyetsizlikle itham ettikleri Ali YALÇIN’a 23 Ağustosta ortak eylem yapma teklifini götürmelerini gerçekten yadırgadım. Belli ki Kamu-Sen’in üst akıl masada hükümeti zorlayacak tavırlar sergilememeyi, Cumhuriyet’in TİS masasında olduğu mesajını verin talimatında bulunmuş. Son kararı her ne kadar YHK vermiş gözükse de işin esası, kamu işveren tarafının kendi tekliflerini kabul edilmemesine cevabı, 2017 yılının TİS metninin devamı niteliğindeki kararları YHK’ya onaylatarak olmuştur. Adeta YHK eliyle sendikalar üzerinden bizleri cezalandırmış TİS sürecini bu şekilde tamamlamıştır. Tüm bunlara rağmen 3 sendika işveren heyeti karşısında masada yaşadıkları ezikliğe son vermeye yönelik ortak akıl üretmek çare aramak yerine yine birbirini suçlayarak geçmişte olduğu gibi olayın gündemden düşmesini bekliyorlar.

İktidarı elinde bulunduranların keyfiyetine göre oluşturulan bu TİS masasının gerçeklerini anlatmaya devam edeceğiz çünkü bizim diğerlerinden tek farkımız onlardan daha samimi olmamızdır. Bu mücadelede savunma, itiraz ve karşı duruş ortaya koyan taraf olmanın bize verdiği sorumluluğun gereğini her şartta ve koşulda gerektiğinde bedel ödemeyi kendine şiar edinmiş insanlarız. Çünkü biz iyi sendikacı olmaya talibiz.

İrk, cinsiyet, dil ve inanç farklılıkları ve ayrılıkları bizim ilgi alanlarımız içinde yer alan hususlar değildir. Bunlar bizi ilgilendirmez. Hak ihlaline uğrayan herkesin, üyemiz olsun olmasın onun yanın yer alırız. Çünkü biz memurun sustuğu yerde onlar adına konuşan olmaya, emeğimizin ve bilgimizin hakkı için mücadele etmeye talibiz. İktidar erkinin büyüttüğü sendikanın yandaşlığının masada çalışanların lehine bir kazanım elde etmeye yetmediğini sırf iktidara veya bir siyasi partiye yakın diye sendikalara üye olmanın yanlışlığını artık görmüş olmalıyız. Sendikaları siyasi partilerin strateji alanları hâline getirilmesine, siyasi partilerin baskısı altına girmelerine bugüne kadar karşı geldik, bundan sonrada aynı ilke ve prensipler yönünde, hak, hukuk, adalet ekseninden sapmadan mücadelemize sizlerle birlikte devam edeceğiz. Siyasetin uzantılarının Ulaşım-İş Sendikasına sızmasına asla izin vermeyeceğiz.

2001 yılında çıkarttıkları kanunla önce sendikaları ayırtıldılar sonra bizleri böldüler. Birbirimize selam vermeyecek hale getirildik. Bu yapıya karşı gelenleri sistemin dışına ittiler. Kendilerine itaat ve biat edenleri sendikaların başına getirdiler onları bol sıfırlı ücretler ve lüks ve konforla ödüllendirildiler. Biz onlardan olmadık olmayacağız, Çünkü biz sendikacı olmayı tercih ettik. O yüzden bizi parçalayamayacaklar bizler üyesiyle, yönetimleriyle hak ihlali kimden ve kime gelirse gelsin karşısında olmaya devam edeceğiz. Biz sendikacıyız, emeğimizin, bilgimizin hakkını ararken, çalışma şartlarımızın ve koşullarının iyileştirilmesi mücadelesini verirken bunların yanında Diyarbakır’da oğlumu bana verin diye haykıran analarında sesini duyar onlarında yanında oluruz, dün Ergenekon ve diğer kumpaslar da hayatını kaybeden Kuddusi OKKIR’ın, Türkan SAYLAN’ın, Ali TATAR’ın, Erhan GÖKSEL’in ve diğerlerinin de yanında olduğumuz gibi bugünde haksızlığa uğramış herkesin yanında olmaya devam ederiz. Sırf siyasi görüşümüz aynı diye iktidarın veya sempati duyduğumuz siyasi partinin yanlış hareketlerini görmezden gelenlerden olmadık, olmayacağız. Bizler karanlıkla mücadele edenlerle birlikte olmaya, Türk milletinin aydınlanma dönemini başlatan Mustafa Kemal ATATÜRK’ün ilke ve devrimlerine, yurttaş bilinciyle vatana, ulus bilinciyle Cumhuriyete ve onun ilke ve prensiplerine bağlı kalarak daha ileriye götürmeye, laik, sosyal ve hukuk devletinden yana olmaya devam edeceğiz. Bu duygu ve düşünceler içerisinde olan nitelikli sığ kişisel ikballeri genel menfaatinin gerisinde tutabilen bölücü olmamak kaydıyla vatan olmadan emek mücadelesi olmaz diyen her siyasi düşüncedeki arkadaşlarımıza sendikamızın kapısı açıktır. Son olarak, aynı kişilerden farklı davranışlar beklemek beyhude zaman kaybidir. Selam ve saygılarımla .

Cihad KORAY
Genel Başkan